

Mange års interesse for engle ligger bag dette lille uhøjtidelige hæfte. Jeg tror at vore billeder/forestillinger er en væsentlig del af vores tro og har bl.a. studeret skildringen af engle i kirkekunsten op gennem tiden. Ved juletid får vi engle-figurene frem, gerne de buttede søde med smilene og de bløde svanevinger. Men læser vi i selve kildematerialet - Bibelen - så er engle sjældent nuttede og buttede og søde. De er frygtindgydende åndevæsner, der er stærke nok til at beskytte og hjælpe i alle situationer.

Det er meget kort sagt det syn, dette hæfte vil prøve at henlede opmærksomheden på.

Der står rigtig meget om engle i **Bibelen**, men jeg har begrænset mig til sølle to sider med fakta. Jeg håber det giver appetit på selv at læse videre, for meget, meget mere kunne have været nævnt!

Skabelonerne er et forsøg på at lave engle-figurer, der afspejler lidt af det med styrke, ild og ånd. Brug dem til inspiration til selv at tegne nogen, der bedre udtrykker din opfattelse af engle!

De tre **noveller** forsøger på hver deres enkle måde at sige noget om englernes funktioner som Guds tjenere, som budbringere og som beskyttere. Højtlesning: det tager cirka 3 minutter at læse én side op.

Bibelfakta	side 2-3
Stjernepasser-englen (novelle)	side 4-7
Englesang	side 8
Evas engel (novelle)	side 9-11
De fem klip (novelle)	side 12-15
Åbent brev til englene (digt)	side 15-16
Engle-quiz	side 17
Skabeloner	side 18-24

Englene er her hele året, men advents- og jule-tiden er alligevel højsæson for at afbilde dem og synge om dem. Så:

Du ønskes en rigtig velsignet advent og en glædelig jul!

Sprint

Alle rettigheder ang. copyright: Sprint

Bibelske fakta om engle

Engle er tjenende ånder.

Ganske få gange kaldes et menneske for "engel" - fordi ordet i sin grundbetydning betyder "sendebud". Men ellers betegner ordet - det bruges i 60 ud af Bibelens 66 bøger - ånder, der er Guds tjenere.

Som ånder er de uden form og usynlige, men de kan fremtræde i mange synlige former, når det tjener deres formål: de kan ligne mennesker, de kan være som vind og ild, de kan have vinger (to, fire eller seks). De kan være udstyret med et sværd eller en stav, men grunden til at de ofte virker frygtindgydende er ikke deres eventuelle våben, men fornemmelsen af

guddommelig kraft - fx kunne én engel slå 185.000 krigere ihjel på én gang!. Derfor er en meget almindelig

begyndelsessætning for en engel, der viser sig for et menneske da også: "Frygt ikke!".

Englene kommer os mennesker til hjælp - dels ved at give os budskaber fra Gud og dels ved at hjælpe os konkret - fx ved at hjælpe os ud af farlige situationer.

Endvidere tjener de Gud i hans særlige dimension ("Himlen") med tilbedelse og lovsang. På dommens dag skal de være centrale hjælpere i Guds plan.

Forskellige engle.

Nogle engle nævnes ved navn: Mikael og Gabriel. Andre nævnes ved betegnelser: keruber, serafer og ærkeengle. Men Bibelen opstiller ikke nogen samlet fremstilling af de forskellige typer engle og deres indbyrdes forhold.

Bibelhenvisninger (efter 1992-udgaven)

Mal 3,1; Åb 1,20

Hebr 1,7 og 14

Dan 8,15; Mark 16,5
ApG 1,10; 2 Mos 3,2
Es 6,2; 4 Mos 22,23
1 Krøn 21,16

Dom 6,21

Dom 13,6

2 Kong 19,35

Matt 28,5; Luk 1,13

Luk 1,30; Luk 2,10

ApG 10,4

ApG 10,3; Åb 1,1

Dan 3,24f; Dan 6,23

ApG 12,6f

S1 103,20; Åb 5,11

Matt 13,49; Matt

25,31; Åb 5-22

Dan 10,13; Dan 12,1

Jud 9; Åb 12,7; Dan

8,16; Luk 1,26

1 Mos 3,24; Es 6,2

1 Thess 4,16

Satan og dæmonerne

Satan var oprindelig en af de højeste engle, men valgte i hovmod selv at ville tilbedes og skabte dermed det store fald, der hev ca 1/3 af englene med sig. De er nu dæmoner - onde ånder. Der forgår en kamp mellem engle og dæmoner. Men udfaldet af denne kamp er allerede afgjort: Gud vinder endeligt og totalt til sidst.

På grund af Satans fortid kan han optræde som en lysets engel, så det er svært at se forskel på ham og Guds engle.

Job 1,6
Ez 28
Åb 12,4-9
2 Pet 2,4
Luk 11,14-26
Matt 25,41
Ef 6,12
Åb 21-22
2 Kor 11,14

Har vi en skytsengel?

"Skytsengel" betegner forestillingen om at hvert menneske har sin personlige engel, der passer på én. Selve udtrykket findes ikke i Bibelen. Og det eneste sted hvor der står noget, der kunne ligne, er hvor Jesus taler om at for dem, der tror på ham gælder det at "deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt".

Så vi må sige, at der er meget belæg i Bibelen for at Gud er os nær - også ved at sende os engle. Men om vi hver især har en særlig engel, står hen i det uvisse.

I dag taler mange om, at engle er afdøde menneskers ånder, der lever videre på den måde. Det støttes intet steds af Bibelen, der tværtimod skelner mellem ånder og mennesker.

Matt 18,10

Juleengle

Engle er på arbejde hele året. Men når de knyttes særligt til julen, skyldes det at de spillede mange vigtige roller i den første jul som budbringere fra Gud til Zakarias, Josef, Maria, hyrderne og de vise mænd.

Luk 1-2

*han vil give sine engle befaling om
at beskytte dig på alle dine veje.*

Sl 91,11

Stjernepasser-englen

Den store stjernepasser-engel var lige vågnet af sin eftermiddagssøvn og var ved at gøre gymnastik. Ingen i hele Himlen havde så store muskler som ham. Det var ikke for at se godt ud eller for at kunne prale af sin styrke, at han trænede så meget. Det var for at have kræfter og kondition til at flytte stjernerne. Som alle andre skabte væsner i Himlen pralede han ikke af sine evner - men han var stolt over dem og glad for at Gud havde givet ham kræfter til sit arbejde. Arbejdet bestod i at tage stjernerne ind om morgenen, se dem efter og pudse dem for så om aftenen igen at hænge dem ud på himlen i deres bestemte billeder, så mennesker kunne finde vej ved hjælp af dem.

Da han var færdig med sin gymnastik, kom en lille engel hen til ham. De små engle havde en forkærlighed for den rare kæmpe og de kom tit for at få en sludder med ham. Derfor lagde stjernepasser-englen ikke særlig mærke til den lille engel, før han opdagede, at den så bekymret ud. Han afbrød sine armbøjninger, satte sig op og spurgte: "Hvad er der galt lille ven?" Den lille engel så på ham og rystede irriteret på hovedet: "Det er nede ved indgangen til Himlen - jeg var på vagt dér i dag". "Ja" sagde stjernepasseren, "Men hvad er der så galt ved det?" "Jo, der er ikke ret mange mennesker, der kommer ind i Himlen. Og dem, der gør, kommer ind på en fusket måde!". "FUSKET?" - der blev en farlig undertone i den store engels stemme: "FUSKET - siden hvornår er noget i Guds Himmel blevet "Fusket"? - er du rigtig klog?" Den lille engel blev meget forskrækket og slog et par slag med vingerne, inden den landede - denne gang i lidt større afstand til den store stjernepasser. "Undskyld - det var nok et forkert ord" begyndte den lille engel - "Men man kan kun komme ind i Himlen på en slags forventet efterbevilling - og det er der ikke ret mange mennesker, der benytter sig af, og det er vi alle kede af. Og de store tron-engle siger, at Gud selv græder over det. Og de har også sagt, at Gud har en plan, der skal gøre det bedre. Og så er det bare, at jeg ikke kan forstå, hvorfor Gud ikke snart sætter den plan i gang. Ja, jeg..." Stjernepasseren afbrød den lille engels talestrøm ved at gå hen og klappe den blidt på hovedet: "Lille ven, vær nu ikke så ked af det. Det hele gik meget lettere, hvis I små engle kunne lære at stole på, at Gud altid gør det rigtige til den rigtige tid. Nå, smut nu med dig - jeg har travlt!" Den lille engel nikkede og fløj bort.

"Pudsigt" tænkte stjernepasser-englen, "Pudsigt at den lille netop skulle nævne Guds plan i dag". Han kendte Guds plan bedre end de fleste i Himlen. Allerede den dag, hvor Gud indsatte ham i embedet, havde han fortalt ham, at han en dag ville blive løst fra sit job igen. For da ville Gud skabe en ny verden, hvor der ikke var mørke og derfor ikke var brug for stjerner. Gud havde også fortalt ham om en anden del af planen. Og det var netop den del, stjernepasseren skulle begynde at udføre i aften. Han gik ind i det allerinderste i stjerne-depotet - hen til et skab, der havde været aflåst siden tidernes begyndelse. Han tog en lille nøgle frem fra den guldkæde, han havde om halsen og åbnede skabet. Det gav et ryk i ham - for lysskæret var så stærkt, at det et øjeblik blændede ham. Da han kunne se igen, begyndte han meget forsigtigt at tage skabets indhold ud. Det lignede mest af alt to stykker glødende jern - det ene længere end det andet - lagt over kors. Det hang på baggrund af et stort mørkt klæde. Da stjernepasseren fik det ud i lokalet, holdt han det ud i strakt arm for at betragte det. Sådan så det altså ud - det vældige, der havde været holdt klar fra tidernes begyndelse!

Da han var færdig med at pudse det, strålede det så stærkt, at han slet ikke kunne se i retning af det mere. Han tog det med ud på den mørke nattehimmel og stillede det i skyggen af månen, mens han satte de andre stjerner på plads. Stjernepasseren satte til sidst to store stjerner sammen og i midten af dem anbragte han lys-korset fra skabet. På den måde blev det til en kæmpestjerne. Han anbragte den på himlen over Jødeland - lige ovenover en lille stald i udkanten af en lille by. Stjernepasseren gik lidt tilbage på himlen og kunne nu tåle at se direkte på kæmpestjernen. Han havde aldrig set noget så flot! Tilfreds med sit arbejde tog han hjem uden at vide, at de første mennesker allerede havde observeret den nye stjerne og spekulerede på, hvad den mon betød.

I mange dage satte stjernepasser-englen den nye stjerne frem og tilbage på himlen over jødeland. En aften, da han havde sat den på plads på himlen, var han nær blevet løbet over ende af en stor flok budbringer-engele og lovsangs-engele, der i susende fart var på vej til marken lige udenfor den lille stald i Jødeland. "Sikken en fart" tænkte den store engel "bare de nu ikke skræmmer livet af de stakkels hyrder på marken".

Men han vidste godt at Guds engle aldrig nogensinde havde kludret i det - og derfor skulle det nok også gå fint i nat, selv om de skulle stå for et af de allervigtigste led i den allervigtigste af Guds planer. Da stjernepasseren nogle dage senere havde hængt lys-korset på plads i skabet for ikke mere at hænge det ud igen, vidste alle i Guds himmel besked om, hvad der var sket: Guds søn var selv steget ned til jorden, var selv blevet menneske og født netop i stalden under den store stjerne.

De kommende år blev de mest spændende i Himlen. Ivrigt engle fór frem og tilbage mellem jord og Himmel for at rapportere, hvordan det gik Guds søn dernede. Undertiden kunne de hjælpe ham, men for det meste var de bare tilskuere. Det var de ikke altid tilfredse med. Især ikke den frygtelige nat, hvor onde mennesker torturerede selveste Guds søn. Det var så urimelig ond en handling, at alle englene fnyste. Selv stjernepasseren gik hen for at følge med i, hvad der skete. Han vidste langt mere om Guds plan end de andre engle. Derfor var han ikke forbløffet - men han blev forfærdet, da han iagttog det grusomme spil, hvor menneskene mishandlede kærligheden selv. Han betragtede de nærmeste engle, der med stive blikke fulgte det hele: bare én eneste af disse engle kunne udslette samtlige soldater i hele Jødeland. Og alligevel tillod Gud dem ikke at gribe ind og redde hans søn. Det holdt hårdt, især da Guds søn overfor et af disse menneskekravl selv sagde, at han rådede over mere end tolv legioner af engle. Da hævdede flere af englene allerede deres sværd og ventede på kommandoen. Men den kom ikke, så de måtte skuffede lade armen synke. For Guds engle handler aldrig uden ordre fra Gud. Mens menneskene gjorde sig klar til at slå Guds søn ihjel, hentede stjernepasseren lyskorset fra skabet en sidste gang. Og da Guds søn blev naglet til et trækors, lod den store engel lyskorset falde ned gennem skyerne ovenover henrettelsesstedet. Det ramte trækorset og forsvandt på en underlig måde ind i det. Stjernepasseren skyndte sig tilbage og hentede det mørke klæde fra skabet i stjernedepotet. Da han igen var over Jødeland, bredte han klædet ud, så der blev mørk nat i landet. Da han igen fjernede klædet, var Guds søn ved at nå til ende med sine lidelser og kort efter døde han med et råb, der fik jorden til at skælve.

De næste par dage var frygtelige i Himlen. Alle var tavse og indelukkede. Ingen småengle legede. Ingen budbringere forlod Himlen. Kun stjernepasseren passede sit arbejde, sådan som Gud havde pålagt ham. Så begyndte der endelig at ske noget: to af Guds særligt udvalgte engle blev sendt af sted. De fløj direkte til Jødeland. Man ventede spændt i Himlen - for man var klar over, at nu skete der noget. De små engle gættede på at de to engle skulle tage en grusom hævn, men de store tyssede på dem. Derfor var der helt stille, da de to engle vendte tilbage. Allerede på afstand så det underligt ud - de så nærmest ud som tre, og de lyste langt væk. Da de kom nærmere, var der pludselig en af de yderste engle, der brød ud i et jubelråb, der bredte sig med lynets fart til de andre. Guds søn ankom derfor sammen med de to engle til en Himmel, der var på den anden ende af jubel. De næste dage var én stor glædesfest over at Guds søn havde overvundet døden.

Kort tid efter, da det atter var blevet glædelig hverdag i Himlen og stjernepasseren var ved at gøre gymnastik, kom den lille engel igen. Denne gang kom den dansende og var ét stort smil. "Nå" sagde stjernepasseren, "Hvad nyt?". "Nu er problemet der ikke mere!" sagde den lille engel glædesstrålende: "Nu, hvor korset er ved indgangen til Guds Himmel, kan alle dem, der holder sig til det, komme ind. Og nu kommer der flere og flere og det er så dejligt!". Stjernepasseren smilte og gik på arbejde.

Sådan var det for snart to tusind år siden og sådan er det også i dag: stjernepasseren passer sit arbejde og folk går ind i Guds Himmel gennem korset. Dog er der stadig mange, der ikke gør det og for dem er hele Guds plan forgæves. Men ved juletid gør stjernepasseren sit arbejde særlig omhyggeligt. Han pudser alle stjernerne, så de stråler. "For" som han siger "Hvis bare folk dog kunne se det kors, der er i enhver stjerne og så komme til at tænke på Guds søns kors, så er der en chance for, at Guds plan heller ikke er forgæves for dem!".

Mel: I østen stiger solen op

I kommer som en gylden blæst
fra Himmel ned til jord:
som krigerhær, som gavmild gæst,
som lys, som jubelkor.

En af jer gav besked til to,
gav dem de store ord,
de næsten ikke kunne tro:
Gud Søn er nu på jord!

I engle kom som sendebud
til hyrderne på vagt:
"Nu kan I have fred med Gud!"
- det fik I højlydt sagt.

Selv om vi ikke helt forstår
hvordan, så er I til:
I er Guds tjenere, der går
med hjælp til hvem, han vil.

Vi ser jer sjældent, men vi véd
I er os ganske nær.
En fred, en tryghed - en besked:
det mærkes, I er her!

Med løfterne, som Gud har sagt,
så tør vi komme frem
og bede ham om englevagt
for os og vore hjem.

Den dag, hvor verden gøres ny,
ser vi jer på én gang;
og samles med jer i Guds by
til evig jubelsang!

Evas engel

"Der var godt nok én tilbage i Netto" sagde Bjarne, da han satte de tunge indkøbsposer på køkkengulvet. "Men du købte den ikke?" spurgte Eva henne fra døren ind til stuen. "Nej, for vi er jo ikke sikre" sagde han mens han begyndte at stoppe i køleskabet. "Næh" sagde Eva og gik hen til altandøren og kiggede ud på den lille altan, der lå kold og mørk ud mod sin udsigt til naboboligblokken. Hun så igen på den lille revne i dørens glasrude. Den var kommet sidste år i december måned, hvor de havde prøvet at deltage i altan-ejernes julelys-show. Men i stedet for de mange blå istap-kæder og de rød-hvide julemænd og de mange rensdyr bukket i lyskæde, havde de valgt en udsmykning, der for dem sagde mere om julen. Dels havde de fundet en lyskæde formet som en stjerne og det mindede da om stjernen over stedet, hvor Jesus blev født. Og dels havde de fundet en engel i strå, som de så havde hængt op med en spotlampe, der lyste ned på den. For det var ikke til at købe en engel i lyskæde - tankevækkende. Men nogen havde set sig gal på englen og havde smidt sten op mod den og smadret den. Og slået den famøse revne i døren, der havde gjort at ruden nu altid duggede. Men da forsikringen ikke ville dække, havde de valgt at leve med duggen - i hvert fald indtil videre.

Flere aftensmads-snakke var gået med det svære valg: skulle de hænge en ny engel op i år? Og her den 27. november skulle det snart afgøres. Eva havde set i reklamen at Netto havde sådanne store stråengle og havde lige sagt det til Bjarne, inden han gik ud af døren. Men han havde altså ikke købt den. Måske fordi han inderst inde havde besluttet at der ikke skulle en engel op i år? Her stoppede Eva sin tankerække, for Netto lukkede snart. Hun gik ud i entréen og tog sin jakke på. "Hvor skal du hen?" spurgte Bjarne lidt paf. "Ned og se, om den sidste engel stadig er der" sagde Eva hurtigt "Hvis den sidste ikke er solgt endnu, tror jeg det er meningen at vi skal købe den!" Bjarne rynkede panden: "Er du begyndt at tage varsler eller den slags?" "Måske" sagde Eva på vej ud af døren "Men på den måde får vi da taget en beslutning. Jeg er straks tilbage!".

Eva småløb gennem de regnvåde gader, hvor lysene fra biler og butikker skinnede og dannede et forvirret billede. Hun nåede Netto ti minutter i lukketid, gennemsøgte butikken i hast - de lagde jo varerne alle mulige mærkelige steder, hvor der var plads - og dér var den:

den sidste engel! 49,85. Hun tog den - og en plade mørk chokolade til at formildne Bjarnes bekymrede pande med.

Det småregnede, da hun gik ud af Netto. Hun valgte at skrå forbi bagsiden af boligblok A og ind imellem de to næste blokke, dér, hvor beboerhuset og en forkølet legeplads var placeret. Der var nu helt mennesketomt på dette tidspunkt - en brat kontrast til de lysfyldte gader på den anden side af blokkene. Eva gik rask til og tænkte på, hvordan hun og Bjarne nu skulle blive enige om at hænge englen op. Hun så godt de fire unge, der stod ved indgangen til beboerhuset, men gik målbevidst forbi dem.

"Hej søster, har du travlt?" spurgte den ene. Eva gik bare videre. "Hov hov - har du ikke en julegave til os?" spurgte en anden og sprang hen foran Eva. Hendes hjerte hamrede. "Nej, jeg skal bare hjem" sagde hun kort. "Ikke så hurtigt" sagde den første - "Lad os lige se om ikke du har en julegave..." Eva begyndte at gå ud i græsset for at komme udenom. Pludselig kom en af dem bagfra og lagde en beskidt hånd over hendes mund. De andre hjalp til og hurtigt blev hun trukket med ind i beboerhuset. Fortumlet landede hun på en stol i lokalet, hvor de hurtigt bandt hendes hænder og fødder med noget, der føltes som ledning.

Hun så hvordan de låste døren og trak persienerne ned for alle vinduerne. "Gud, hjælp mig" råbte hun indvendig. Højt sagde hun: "I er tossede, min mand vil hurtigt begynde at lede efter mig!". De lo alle fire - sådan lidt nervøst og påtaget. "Din mand " ham som havde tiltalt hende først trådte helt hen foran hende "din mand må gerne komme - så kan vi også lege med ham!". Ordene fik det til at løbe iskoldt ned ad ryggen på hende - "lege med hende" - hvad ville de? Hendes opmærksomhed rettedes mod ventilationsristen ud mod gangen - det så ud som om nogen lyste ind med en kraftig lygte. De fire unge så det også. Det bankede på døren. "Skrid" råbte lederen - "Vi er optaget!". Der blev bare banket igen. "Kan du ikke fatte det mand - skrid! Her er lukket!".

Der lød et skrap smæld og noget metal røg af døren og fløj forbi hendes fødder. Døren åbnedes. De fire gik hen mod døren, men standsede op fordi lyset ude fra gangen virkede så stærkt. Evas øjne skulle også lige vende sig til det, men hun så snart at sammen med lyset kom en mand. Det lignede en maler - han havde i hvert fald sådan noget praktisk hvidt arbejdstøj på.

Da Eva senere prøvede at male dette billede - hun syslede sådan lidt med akrylmaling - måtte hun male om igen og igen, indtil det gik op for hende, hvorfor hun hele tiden malede forkert. For stik imod alle de regler hun havde lært på aftenskole, så virkede manden ikke mørk, selvom lyset var bag ham. Og han kastede ingen stor sort skygge frem mod hende, som han jo ellers burde. Men alt det opdagede hun ikke i det øjeblik, hvor hun tog sit indre billede af situationen. Eller rettere: tog sin indre film, for der skete rigtig meget på rigtig kort tid.

Den hvidklædte sagde ikke et ord, men gik hen mod Eva. "Stop lige, makker" begyndte lederen. Den anden vendte hovedet mod den truende unge mand, der i samme øjeblik røg ind i væggen med voldsom kraft. Den unge sank ned på gulvet med en klagende lyd.

Eva fik helt ondt af ham, indtil hun kom i tanke om, hvad han og de tre andre måske ville gøre ved hende. Den hvidklædte fortsatte endnu et skridt hen mod hende. En anden af de unge sprang frem mod ham med en kniv i hånden, men smed pludselig kniven fra sig med et vræl og krummede sig sammen, mens han trykkede hånden ind mod låret, som om den var såret. Nu stod manden foran hende. Han løftede sin venstre hånd let som for at sige til hende, at hun skulle rejse sig.

Ledningen sprang af hendes håndled og ankler og hun rejste sig op. Det hele virkede vildt urealistisk ligesom i en drøm.

Hun så hen på de to andre unge. De stod begge som forstenede med et udtryk af rædsel i ansigterne. Eva gøs og det bragte hende lidt tilbage i virkelighedens verden. Den hvidklædte vendte sig om og begyndte at gå ud af døren. På ryggen af arbejdstøjet stod firmanavnet i rødt.

Men det var med nogle bogstaver hun ikke kendte - "mon han er indvandrer?", tænkte hun mens de gik ud gennem gangen og op i den friske luft. Hun var ved at snuble over noget - det var hendes Nettopose. Hun samlede den op: jo englen var der stadig - og chokoladen. Hun så op igen for at takke hendes redningsmand - men han var pist væk. Eva gøs igen og så løb hun alt hvad hun kunne hjem til Bjarne.

Da hun strøg ind gennem døren så Bjarne op fra tv-avisen "Nå, fik du en engel?" spurgte han. "Bjarne" han kunne godt høre på tonefaldet, at der var noget galt og skyndte sig at se op. "Bjarne", gentog hun og så på ham med store mørke øjne: "Bjarne, jeg fik ikke én engel - jeg fik to!".

Det var ved juletid. Englene havde brugt en stor del af efteråret på at forberede sig. Det var blevet til mange forskellige ting i de flittige værksteder. Ting, der skulle bruges til at hjælpe mennesker med at få en glædelig jul. Som nu for eksempel de fem fine papirklip, som en lederengel gav til en lille engel. De var i gyldent papir og helt ens. De viste Jesusbarnet i krybben og Maria og Josef, der stod ved siden af. Nu var det ikke helt almindelige papirklip, for papiret var lavet i Himlen og klippet med kærlighed. De kunne da også mere end almindelige papirklip kunne. Hvis man var rigtig stille og lyttede med hjertet, kunne de fortælle om julenat. Figurerne blev levende og fik stemmer. De gik frem og tilbage på papiret og genfortalte alle de vidunderlige begivenheder fra julenat.

Ja og ikke alene det - de kunne også fortælle, hvad Jesusbarnet betød for papirklippets ejer. For Jesusbarnet betyder noget for hvert eneste menneske på jord.

Alt dette fortalte lederenglen til den lille engel og sluttede med at sige: "Tag nu ned til jorden og find fem mennesker, der har brug for et juleklip!". Den lille engel nikkede; det var en alvorlig opgave, men den ville gøre sit bedste.

Den dalede ned sammen med den første julesne. På et snedækket fortov i en lille by fandt englen en asylansøger. Han var fra et land langt sydpå, men var nu tvunget til at leve i et koldt og fremmed land. "Han trænger til et juleklip" tænkte englen og gik hen til ham: "Goddag!".

Den fremmede så op og smilede lidt usikkert. "Goddag" gentog den lille engel med et smil "Og glædelig jul!". "Tak" sagde manden. "Vil du ha' et juleklip?" Englen viste det ene klip frem. Asylansøgeren så på det: "Hvad koster?" spurgte han. "Ingenting - det er gratis!". Han så undrende på englen. "Ja" englen var ét stort smil og rakte klippet frem mod manden. Han tog det forsigtigt i hånden og spurgte: "Hvad er det?". "Det er Jesusbarnet, der blev født julenat!". "Nåh" - han så lidt på det og rakte det så tilbage til englen. "Jesus er ikke for mig" han ledte efter ordene - "Han er ikke min slags, ellers tak".

"VRØVL!" Den lille engel lettede et par centimeter fra sneen, så ivrig var den. Manden stirrede forundret på den. "Undskyld" englen var nu nede på jorden igen "Men det passer altså slet ikke! Jesus kender din situation - han var selv flygtning, før han kunne gå!".

Mandens øjne blev store.

"Ja" fortsatte englen - og det kan klippet for øvrigt selv fortælle dig! Englen rakte igen klippet frem mod manden. Denne gang beholdt han det. Med et "Mange tak" gik han videre.

"Det var ét" tænkte den lille engel og fløj byen igennem i første sals højde. Den stoppede ud for et vindue i et gammelt hus. "Her er vist brug for mig" tænkte den og gik ind gennem muren. Intet kan nemlig lukke en engel ude - undtagen et lukket hjerte, der ikke vil åbne sig. Men i dette hus var der et sådant hjerte. Han havde været postbud i byen og efter at være blevet pensioneret havde han og hans kone haft mange gode år i dette hus. Men nu var hun død. Og han havde ikke lyst til at leve længere.

"Goddag!" Englen trådte ind uden at banke på. "Goddag" sagde manden uden at se særlig forbavset ud. Han var vist efterhånden så ligeglad med alting, at selv det at se en engel komme ind gennem væggen med sne og det hele ikke kunne interessere ham.

"Vil du ha' et papirklip?". Den gamle så på det. "Nej tak, du. Jeg pynter ikke til jul i år. Det var altid Ingrid, der ..." Han gik i stå.

"Hvor er din Ingrid nu?" Englen vovede spørgsmålet. "Hun er..." han lagde tungt sine hænder på bordet, "Hun er på kirkegården eller..." han holdt en pause og smilede lidt "Eller måske er hun hos Gud, hvem véd?". "Jeg véd" sagde den lille engel ivrigt, men huskede så på det uheldige i at lukke alt for meget op for sine følelser. "Jeg véd noget om det, og det kan du også komme til!".

"Hvordan?" den gamle sukkede..."Det var altid Ingrid, der kunne læse i Bibelen og bede, selvom jeg da også prøvede - og jeg kørte hende da til kirke hver søndag, men...". "Prøv det her klip", englen lagde det frem foran hans hænder: "Det kan fortælle om Jesus, der blev født og døde og opstod igen. Du trænger til at høre dets fortælling!" Med disse ord forsvandt den lille engel ud i gadeluften igen.

"Det var to" tænkte den og styrede over mod en ny boligblok i udkanten af byen. Den svævede ind i et supermarked i stueetagen og stillede sig ved siden af en ung mor, der fortvivlet forsøgte at få huskesedlen til at stemme overens med indholdet i den fyldte indkøbsvogn. "Undskyld - men vil du ha' et juleklip om Jesusbarnet?". Hun så forvirret op: "Hvorfor?". "Fordi det kan fortælle dig om julenat..." begyndte englen.

"Ellers tak! Jeg har nok om ørene i forvejen! Den jul er jo simpelthen kun lavet for at tage livet af os, der har et hjem at passe!". Hun så igen på sin seddel og fortsatte vandringsen.

Men englen gik bagefter. "Du..." begyndte den forsigtigt, "Du véd vel, at også Maria - Jesu mor - havde mange bekymringer i julen?". "Såh?" "Ja, hun vidste for eksempel ikke, hvor hun skulle finde et sted at føde. Alt var optaget. Der var kun det kolde fortov tilbage!". "Åh nej!" hun stoppede op og så på englen. "Ja, og så til sidst fandt hun og hendes mand en stald, hvor hun ku' føde i høet. Men de måtte klare alting selv".

"Nå" sagde hun "det vidste jeg ikke. Måske sku' jeg alligevel købe det. Hvad koster det? Er det gratis? Mange tak!" Hun stoppede klippet ned i tasken til en pose med stjernestrimler.

"Det var tre" tænkte den lille engel tilfreds. Men nu begyndte det også at knibe med oplagte emner. Efter lang tids flyven frem og tilbage i byen tog den ind i præstegården.

"Velkommen" sagde præsten, "får jeg så fint besøg?". "Jeg har et juleklip til dig, der kan genfortælle juleevangeliet og dets implikationer i en let, parafraserende stil for det 21. århundredes danskere!" begyndte englen. Præsten lo: "Det var fint - meget fint! Men spar du bare al teologien til en anden gang. Jeg sidder her og skal finde ud af min prædiken til juleaften - og det er ikke let. Jeg har nok slettet den mindst ti gange efterhånden" - han slog ud med hånden over mod computeren - "Så dit klip falder et tørt sted! Tak for det og hils hjemme!"

Englen lovede at hilse og fløj hjemad. "Fint med de fire" tænkte den "Men det femte må jeg altså ha' hjælp til". Lederenglen forstod godt problemet og gav straks et godt råd. Den lille engel så forbavset ud, men nikkede så og tog af sted med det femte klip.

Den fløj til en stor ensom bygning og måtte forbi mange vagtposter og lukkede døre. Men den slags generer jo ikke en engel. Generalen blev meget forskrækket, da han så den komme ind gennem en lukket dør og skulle lige til at trykke på alarmen. Men englen skyndte sig at sige: "Vær ikke bange - jeg er bare en engel!". "Nåh" generalen så stadig forskrækket ud - "I er vel neutrale?". Englen nikkede. "Godt" generalen satte sig igen "Hvad vil du?". "Gi' dig et juleklip" - englen smilede og gav ham klippet. Han gjorde store øjne: "Et juleklip - hvorfor?". "Fordi det kan fortælle dig, hvordan du får fred med Gud!".

"Åh nej" generalen røg igen op af stolen "Så er vi altså i krig med Gud!" "Hele verden er på en måde i krig med Gud" sagde den lille engel roligt. "Det bli'r det vel ikke bedre af" mumlede generalen, mens han gav sig til at se på et af kortene på væggen. Han vendte sig så mod englen: "Hvad er fredsbetingelserne?". Den lille engel lo: "Der er ingen - det er en betingelsesløs fred, du skal bare si' ja tak!". Generalen så ud som ét stort spørgsmålstegn. "Jo" begyndte englen "Det har noget med Jesus og med tilgivelse at gøre. Men hør selv - tag klippet og lyt til det!". Generalen samlede forsigtigt klippet op fra bordet og hængte det på en rød nål på det nærmeste kort. "Den nål står for en fjendtlig ubåd" forklarede han "Og vi véd alligevel aldrig, hvor den er, så klippet kan godt få nålen". Han smilede lidt. Men det så den lille engel ikke. Den var allerede på vej tilbage til julefesten.

Åbent brev til englene

Der er mere mellem himmel og jord –
der er jer.

På en måde er I usynlige,
på mange måder er I ikke.

Guds tjenere,
der kommer med hans gaver:

budskaber,
beskyttelse,
trøst,
tryghed...

I er mere end julepynt,
selv om I var hovedpersoner i den første Jul.

I bragte budskaber til Maria
og Josef
og hyrderne
og de vise mænd.

I er hos os hele året,
men også til jul.

I er som et åndeligt missilskjold.
 Jeg ved, det lyder krigerisk.
 Men I er jo også i krig
 mod de onde åndsmagter.
 De faldne engle,
 man ved ikke hvad mørke er,
 før man har mødt en af dem;
 man ved ikke hvordan bundløst had stinker,
 før man har mærket det fra en af dem;
 forfærdelige,
 dæmoniske,
 forfærdende.
 Gud ske tak at I er langt stærkere!

I tiden svæver lokkende tilbud
 fra de listige ånder,
 der tilbyder os vejledning og lys,
 men selv er blinde.
 De er som billige lyskæder til haven:
 der er en forkert farve i lyset,
 det skinner,
 men det mangler varme.
 Hjælp mig til at se forskel på dem og jer.

Jeg er aldrig alene.
 I er her i mange former
 og uden.
 Lad mig mærke en glød
 af jeres velsignede lys.
 En hilsen fra jeres hjem,
 en hilsen fra min himmelske Far.
 Og han har lovet mig,
 at en dag skal jeg se jer alle sammen
 i al jeres fantastiske herlighed.
 Vi ses!

Løsning: 1 / alle svar gælder / 1 / x / x / 1 / 2 / x / x / 2 / 2 / 1

	1	x	2
1. Bibelen består af 66 bøger. Hvor mange af dem nævner <i>ikke</i> engle? 1: 35 x: 17 2: 6			
2. Hvor mange vinger kan en engel have? 1: 0 x: 2 2: 6			
3. Hvad hedder den engel, der fortalte Maria, at hun skulle føde Jesus? 1: Gabriel x: Rafael 2: Uriel			
4. Hvad er en kerub først og fremmest? 1: En tilbedelsesengel x: En vagtengel 2: En budbringerengel			
5. I hvilken dansk salme står linjen: <i>Nu er sket til jordens held, hvad os meldte Gabriel, Guds engel fin</i> 1: Velkommen igen Guds engle små x: Lad det klinge sødt i sky 2: Den yndigste rose er fundet			
6. Hvad er en dæmon? 1: En falden engel x: En ond ånd, skabt af Satan 2: Ånden fra et afdødt, ondt menneske			
7. Hvem så i en drøm en stige med engle? 1: Abraham x: Isak 2: Jakob			
8. Hvilket menneske kalder Jesus en «engel»? 1: Elias x: Johannes Døbereren 2: Johannes (apostel)			
9. Hvor mange engle var der inde i graven, da Jesus var stået op af den Påskemorgen? 1: ingen x: 2 2: en hel flok			
10. Hvor mange procent af danskere tror (2007) på at der findes engle? 1: 29% x: 43% 2: 72 %			
11. Hvad tror de fleste af disse danskere, at englene er? 1: Dem fra Bibelen x: Små guder 2: Ånder af afdøde mennesker			
12. En prinsesse er blevet medie-kendt på at kunne lære os at tale med engle. Hvilket land er hun fra? 1: Norge x: Sverige 2: England			

Praktisk tip: kopier englene via kopimaskine. Klip figurerne ud i groft omrids. Tape dem på karton og klip i papir og karton på én gang. Så er der ingen streger på kartonen!

Huller til tråden til ophængning (hvis de skal hænge) placeres efter eget valg - det afgør, hvilken vinkel de hænger i.

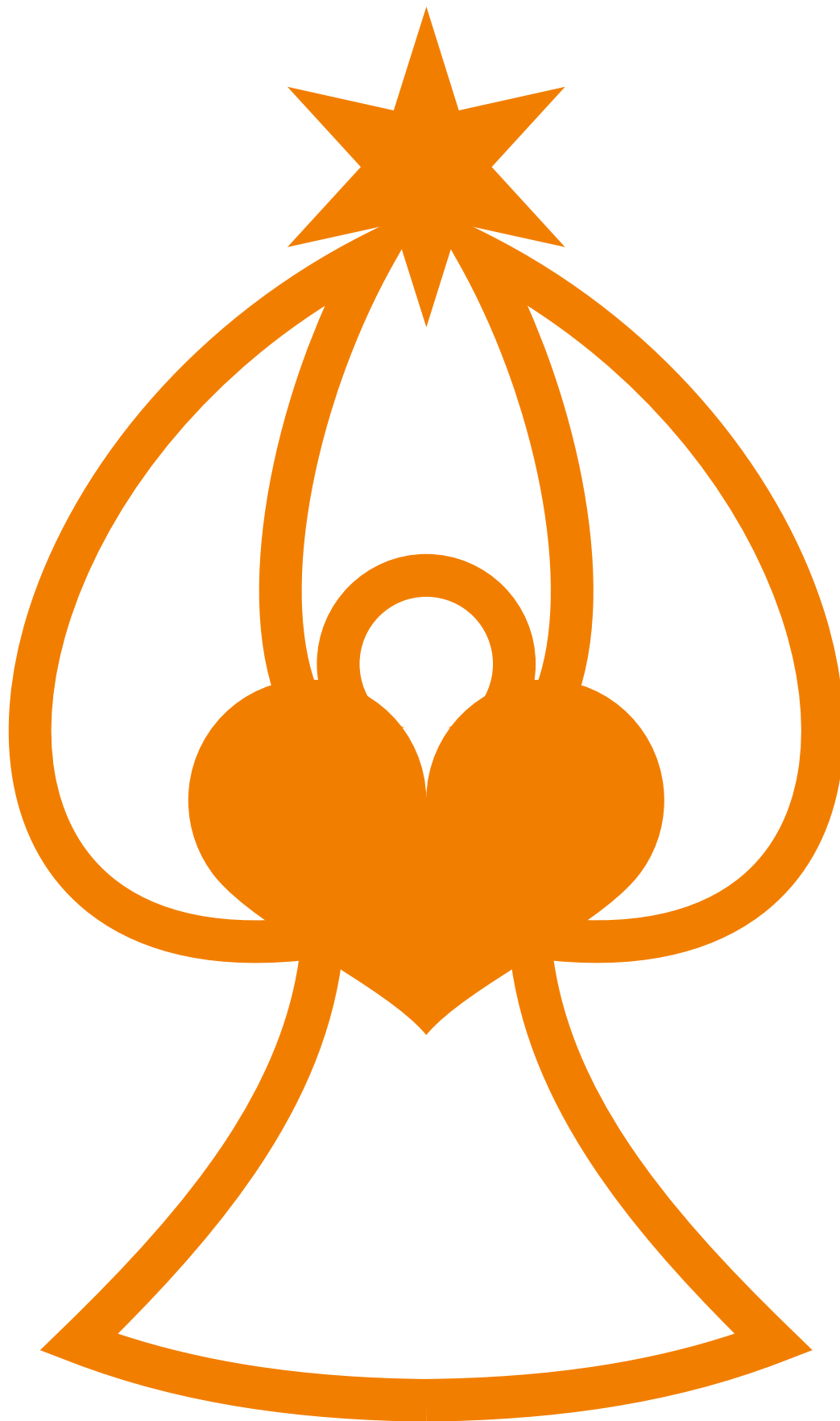
Prøv dig eventuelt først frem med figuren fra kopipapiret.

Hilsende/velsignende engel med arme/vinger

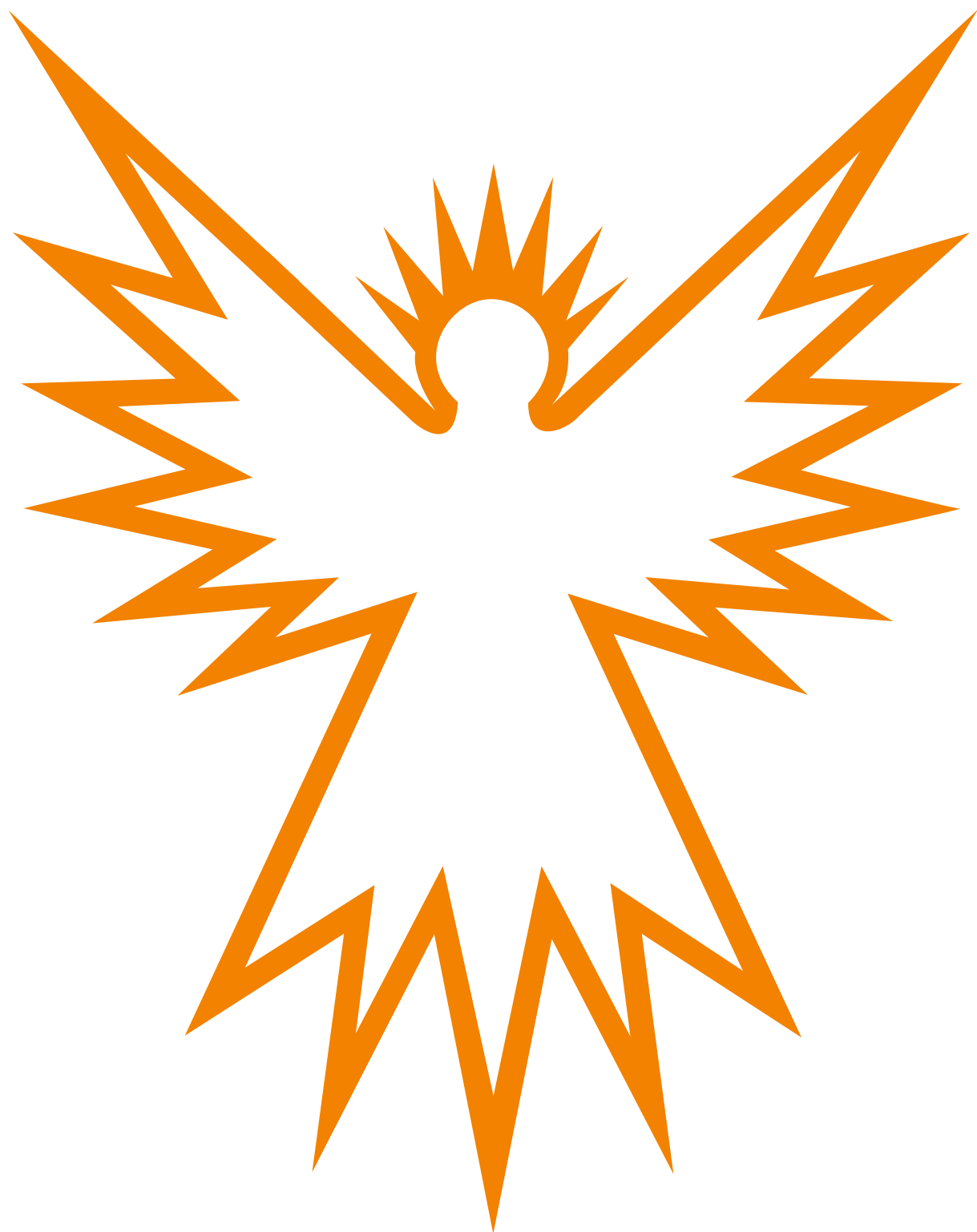
En klassisk "Fred være med jer" engel

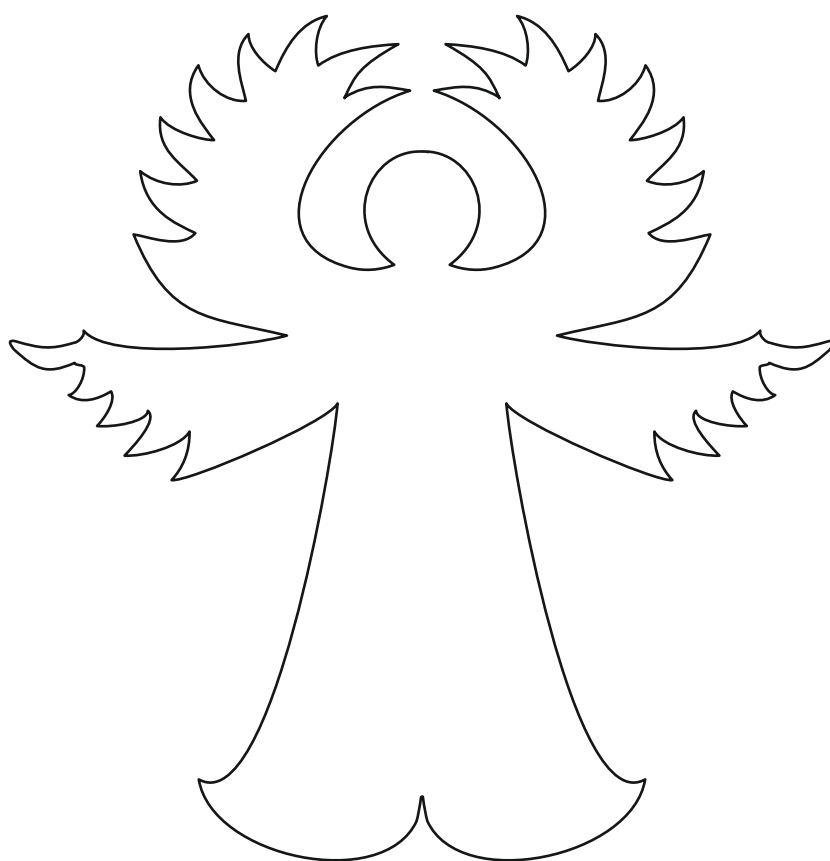
En engel, der har stjernen, hjertet og vingerne kombineret

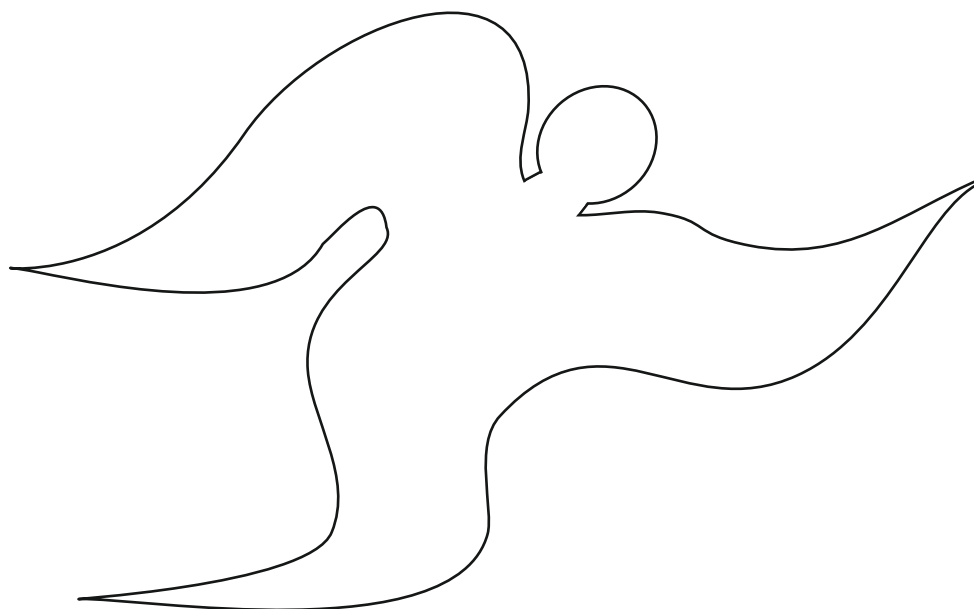
En engel, der prøver at vise noget af det farlige, overvældende ved englene

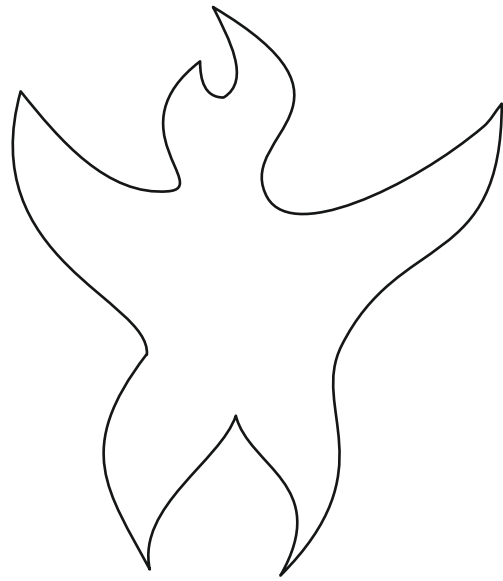
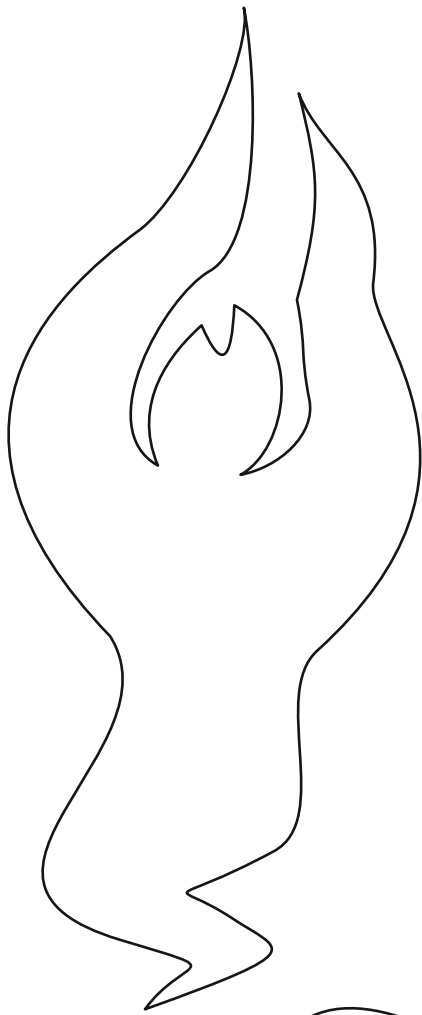
En engel, der også prøver at vise noget af det farlige, overvældende ved englene, her er (lys)stråleformen skarp/spids

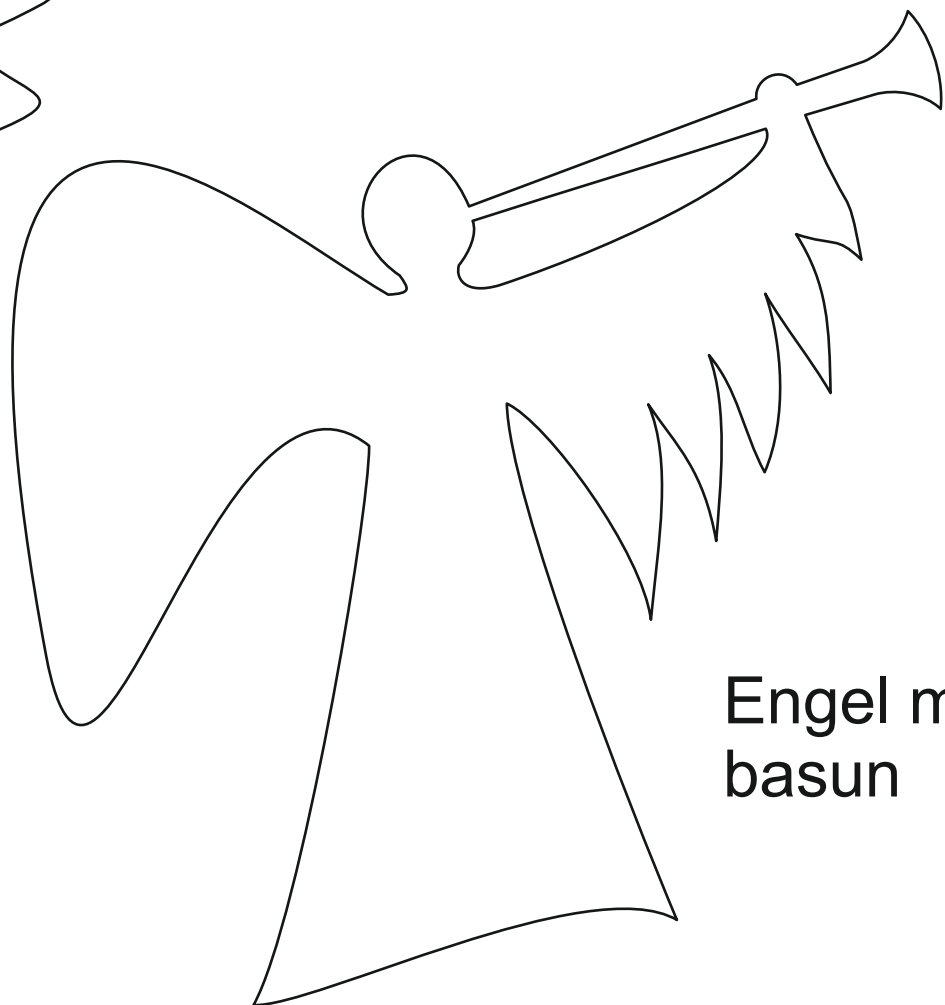
"Traditionel juleengel" med vinger og arme

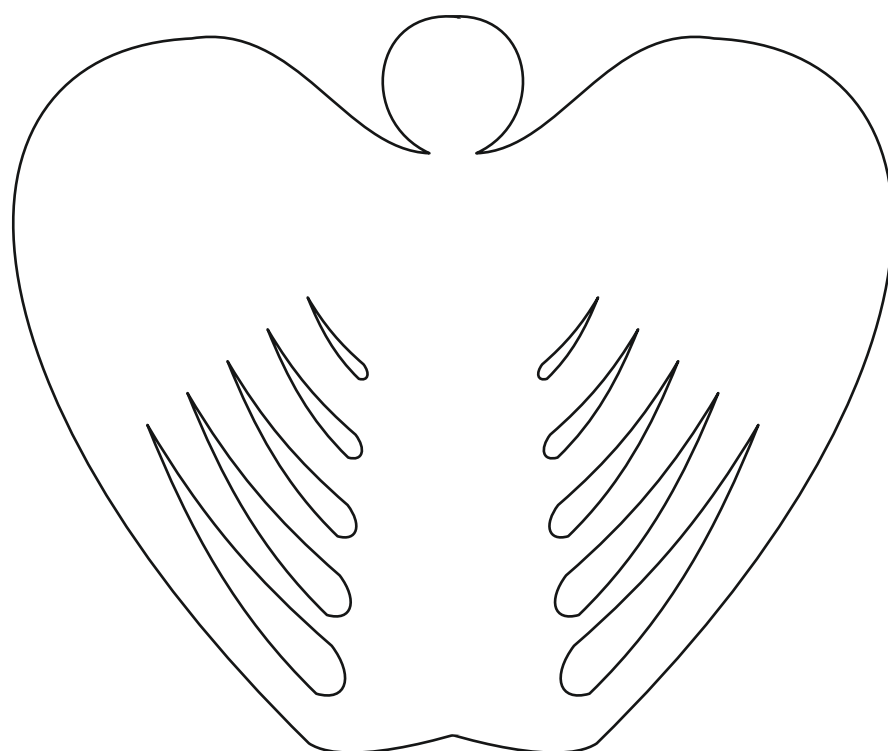
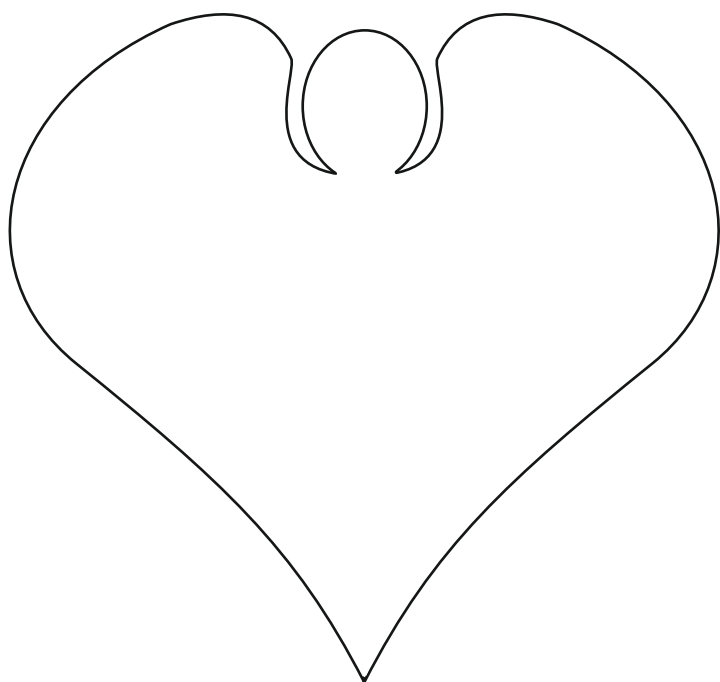
Engel inspireret af beskrivelsen af dem
som ånd og ild

Engle som ild-ånder

Engel med
basun

Hovedbudskabet er jo Guds
kærlighed - så hvad med
en hjerte-engel?